

Θείος Έρωτας

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Πόσο παράδοξη είναι η ζωή του χριστιανού. Από τη μια να ζητάς ακατάπαυστα και με αγωνία, ο Θεός να μην αποστρέψει το πρόσωπο Του από εσένα, γιατί τότε θα γίνεις «όμοιος με αυτούς που κατεβαίνουν στον τάφο» (Ψαλμός 142). Και από την άλλη να υπάρχουν στιγμές που εσύ, νιώθοντας την παρουσία Του αποπνικτική απέναντι στο δικό σου θέλω, να του γυρνάς τη πλάτη με τύψεις για την αμαρτία που πρόκειται να κάνεις. Είναι σαν το φιλί του Ιούδα, ή καλύτερα είναι η στιγμή που οι πρωτόπλαστοι κρύφτηκαν. Όχι γιατί ο Θεός θα τους τιμωρούσε, αλλά γιατί ο νους τους είχε σκοτεινιάσει και δεν ήξεραν πώς να απευθυνθούν στον Κύριο τους.

Η ζωή του χριστιανού είναι ένας ακατάπαυστος θείος έρωτας. Ένας αληθινά θείος έρωτας! Με Εραστή τον Χριστό και νύφη τη ψυχή σου. Έρωτας που σε ζαλίζει, που σε μεθά, που σε τρέφει, που γεμίζει τα κενά σου, που σε ανακαινίζει! Είναι θείος έρωτας που εσύ αυτόβουλα προσδιορίζεις τη ζωή σου σε Εκείνον. Που αυτεξούσια θέλεις να δώσεις πίσω το μεγαλύτερο δώρο που σου έκανε ο Εραστής «Τα Σα εκ των Σων». Τη ζωή σου. Την ελεύθερη βούληση σου.

Όπως λέει και ένα τραγούδι:

«Όποια ζωή και αν έχεις διαλέξει
ας την αγάπη σαν αίμα να τρέξει.
Δεν είναι τύχη που σ' έχω γνωρίσει
ούτε απ' ανάγκη σε έχω αγαπήσει».

Ναι δεν τον αγαπάς γιατί τον φοβάσαι. Δεν τον αγαπάς γιατί ζητάς από Εκείνον να σε λυτρώσει από τον θάνατο. Τον αγαπάς γιατί υπάρχει στη ζωή σου. Γιατί σε διάλεξε. Η σωτηρία είναι δώρο και αποτέλεσμα αυτής της Αγάπης.

Κύριε συγχώρησε με για τα λάθη μου, για τις στιγμές που ο νους μου κάνει να νιώθω μόνος. «Σε δίκη μη θελήσεις να με φέρεις γιατί κανένας ζωντανός δεν είναι δίκαιος μπροστά σου. Από το πρωί κάνε να νιώθω την αγάπη σου γιατί σε εσένα ελπίζω» Ψαλμός 142.

Δε μπορώ να ζήσω χωρίς Εσένα! Δε θέλω να ζήσω χωρίς εσένα! Η ζωή μου δε θα έχει πια νόημα. Είσαι η πνοή μου, το Φως μου, ο σκοπός μου. Η πηγή της ζωής. Ο Μεγάλης Βουλής Άγγελος των Ονείρων μου. Ο ματωμένος Νυμφίος. Είσαι ο δρόμος μου, η Αλήθεια μου. Η αγκαλιά που αναζητώ και που εσύ απλόχερα την ανοίγεις πάνω στον Σταυρό.

Δεν μπορώ τίποτα άλλο να πω, παρά:

«Κύριε Ιησού Χριστέ Ελέησον με»